

og naar man vil have en Tand trukket ud, søger man en Læge og gaar ikke ind til en Prokurator eller en Skorstensfejer. Har jeg ikke Ret i disse Argumenter, mine herrer?“ udslyngede han og greb sig samtidigt i sin ene Bakkenbart ligesom for med mere Vægt at kunne lade sit triumferende Blik glide omkring paa Tilhørerne. Derefter fortsatte han: „Men naar nu til Dags enhver Arbejder mener, at han forstaar sig paa at drive Købmandshandel, eller naar den første den bedste Haandværker tror om sig selv, at han er i Stand til at være Sjælesørger for sin Næste, skønt der bevisligt hertil skal læres baade Latin og Græsk — er dette da ikke lige saa bagvendt, som om en Grosserer pludseligt vilde nedsætte sig som Skomager, eller en Præst give sig til at hugge Sten ved Vejene — og ser man vel nogen Sinde det?“ Atter en Kunstpavse og et triumferende Blik, under hvis Vægt de overbeviste Boelsmænd beskæmmet sænkede deres Øjne mod Gulvet. „Men hvad bliver da ogsaa Følgen? Hvad er det f. Eks. for Varer, disse saakaldte Brugsforeninger byder deres Kunder? Lutter Udskudsting naturligvis og halvfordærvede Sager, som ingen Grossist vilde vove at byde en udlært Købmand. Vil de herrer f. Eks. behage at kaste et Øje paa disse Risengryn,